

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-90/22-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Ane Berlengi Fellner, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja I. B., OIB: ..., D., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., OIB: ..., u predmetu radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 7. srpnja 2022.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenjem rješenja tuženika klasa: UP/II-008-07/22-01/241, urbroj: 401-01/06-22-2 od 14. ožujka 2022. godine.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku, broj: PPII-DO-2/2022 od 17. veljače 2022. godine kao neosnovana.
2. Tužitelj je protiv citiranog rješenja tuženika od 14. ožujka 2022. godine podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe da obzirom kako je na dan 15. ožujka 2022. godine R. s. po javno dostupnim podacima u zemljišnim knjigama uneseno vlasništvo RH, podredno javne ustanove Nacionalni park K. nije jasno kako nadležni ODO-a nemaju saznanja. Poziva se na pravomoćnu presudu Općinskog suda u Šibeniku P-1296/18 čije dijelove citira smatrajući nespornim da je RH nesporni vlasnik čest.zem. 2403/06 u naravi R. S. podredno javne ustanove Nacionalni park K. pokušaja uknjižbe prava vlasništva od strane H.-w. d.o.o. nad R. S. a ODO nije izvijestio Nacionalni park K., niti o tim činjenicama ima saznanja. Županijsko državno odvjetništvo je u svom očitovanju od 25. studenoga 2021. godine potvrdilo prethodno označene činjenice o vlasništvu RH nad R. S. ali o prodaji proizvedene električne energije od strane H.-w. d.o.o. ističu da nemaju saznanja niti podataka. Navodi da ga je Općinski sud u Šibeniku izvijestio da je mjesno i stvarno nadležno ODO iz Šibenika u ovoj upravnoj stvari zastupalo interese Republike Hrvatske i bilo obaviješteno o predmetnom postupku. Nadalje, ističe da je na njegov upit HEP donio rješenje o stjecanju statusa povlaštenog proizvođača električne energije proizvođača objekta R. S. u posjedu H.-w. d.o.o. ističući da je kupoprodajni ugovor sklopljen 9. travnja 2013. između trgovačkih društava M. d.d. i H.-w. d.o.o. Ističe da HEP odbija dati tražene informacije o

isplaćenim novčanim sredstvima po kalendarskim godinama počev od 1997. pa nadalje do danas vlasnicima ovlaštenim posjednicima i slično na temelju očito sadržajnog krivotvorenog, ništavom rješenju HER-a na kupoprodajni ugovor od 9. travnja 2013. Tužitelj navodi što je tražio od HEP-a kao i od Elektre Š. Ističe da je Povjerenik za informiranje svojim rješenjem od 11. travnja 2022. godine poništio rješenje HER-e i odobrio dostavu tužitelju kupoprodajni ugovor između trgovačkog društva M. d.d. i H.-w. d.o.o. od 9. prosinca 2013. godine. Predlaže poništenje rješenja tuženika od 14. ožujka 2022. godine dostavu traženih informacija.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj u tužbi uopće nije naveo niti jedan razlog za pobijanje rješenja tuženika niti u čemu bi se sastojala povreda materijalne prava već u istoj navodi svoje tumačenje pojedinih dijelova akata koje je priložio uz tužbu, a osim navedenog iz tužbe tužitelja proizlazi da njega uopće niti ne zanimaju informacije koje je tražio u predmetnom zahtjevu, jer on drži da je mala hidroelektrana R. S. u vlasništvu RH a da navedeno proizlazi iz akata koje je priložio uz tužbu. Iz spisa predmeta proizlazi utvrđenje da je tužitelj zahtjevom za pristup informacijama od 3. veljače 2022. godine od Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku kako i sam navodi u prvom dijelu tužbe u bitnom zatražio informaciju o trenutnom vlasniku/korisniku male hidroelektrane MHE R. S. položene na čestici broj 2403/6 z.ul. 221 k.o. R., te da je povodom istog Općinsko državno odvjetništvo u Šibeniku donijelo rješenje od 17. veljače 2022. godine kojim je prema odredbi članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama odbačen zahtjev tužitelja jer tijelo javne vlasti ne posjeduje u zahtjevu zatraženu informaciju i nema saznanja gdje se ona nalazi. Ponovno ističe da je tuženik razmotrio dokumentaciju u spisu predmeta te je zaključeno kako je prvostupanjsko tijelo po primitku predmetnog zahtjeva utvrdilo da ne posjeduje u istom zatraženu informaciju o trenutnom vlasniku/korisniku MHE R. S. položena na predmetnoj čestici k.o. R., a sukladno odredbama ZPPI tijela javne vlasti koja u postupku po podnesenom zahtjevu utvrđuju da ne posjeduju traženu informaciju te da nemaju saznanja gdje bi se ona mogla nalaziti, nemaju niti obvezu poduzimati istraživanja kako bi došli do podataka kako pronaći ono što korisnika zanima. Ističe kako u drugostupanjskom postupku tuženik nije povrijedio zakonom i Ustavnom zajamčena prava tužitelja zaključivši da je prvostupanjski postupak pravilno proveden te da je prvostupanjsko rješenje zakonito obzirom da je u istom postupku utvrđeno da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje u predmetnom zahtjevu traženu informaciju pa iz toga iz cijelosti bila primjenjiva odredba članka 23. stavak 4. citiranog Zakona. Osim navedenog, bespredmetna je tužba i zbog činjenice da je iz osporenog rješenja tuženika vidljivo da pretragom javno dostupnih informacija utvrđeno kako su informacije o stvarnim vlasnicima TD objavljene u Registru stvarnih vlasnika, koji vodi Financijska agencija, kao i da je uvid u taj Registar moguće izvršiti bez naknade putem sustava e-građani. Također je nejasno iz kojeg razloga je tužitelj uopće tražio predmetnu informaciju od prvostupanjskog tijela obzirom da akte koje je priložio i uz žalbu i uz tužbu tumači na svoj način iako iz tih akata te javno objavljenih informacija vidljivo da malom hidroelektranom R. S. od početka rada u obnovljenom stanju upravlja TD H.-w. d.o.o. koji je zastupa D. K., da su osnivači/članovi istog trgovačkog društva 9062-4560 Q. I. K. i dr. a da informacije o vlasnicima tih društava može naći u Registru stvarnih vlasnika. Ističe da iz predmetne tužbe proizlazi da se ista uopće ne odnosi na osporeno rješenje tuženika odnosno njegovu zakonitost nego da u istoj tužitelj ponavlja svoje tvrdnje iz žalbe a iz kojih se može isčitati da tužitelj smatra da je u sklopu organiziranog nezakonitog postupanja došlo do štete za Državni proračun kroz upravljanje odnosno stjecanje vlasništva nad malom hidroelektranom R. S. Nije u

nadležnosti tuženika da utvrđuje je li postupanje tijela javne vlasti u skladu s drugim zakonskim i podzakonskim propisima nego je isti nadležan za područje primjene Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno za utvrđivanje je li tijelo javne vlasti u posjedu zatraženih informacija odnosno može li se korisnicima omogućiti pristup informaciji za koju se nedvojbeno utvrdi da je tijelo javne vlasti posjeduje, ili ne. Iz odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama ne proizlazi obveza tijelima javne vlasti na posjedovanje informacijama u ovisnosti o traženjima podnositelja zahtjeva za pristup informacijama ili njihovim pretpostavkama u postojanju informacija kod tijela javne vlasti. Obzirom na sve navedeno tuženik ostaje kod obrazloženja iz svog osporenoga rješenja predlažući tužbu odbiti.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) odgovor na tužbu dostavljen je tužitelju.

5. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

6. Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke u tužbi niti u odgovoru na tužbu izričito ne zahtijevaju održavanje rasprave, Sud je spor riješio bez rasprave, na temelju odredbe članka 36. stavak 4. ZUS-a te utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

7. Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je tužitelj u konkretnom slučaju od Općinskog državnog odvjetništva u Šibeniku zatražio informaciju o trenutnom vlasniku, odnosno korisniku MHE R. S., čest.br. 2403/6 z.u. 1221 k.o. R., koji zahtjev je od strane prvostupanjskog upravnog tijela odbačen na temelju odredbe članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), uz obrazloženje da navedeno tijelo ne posjeduje informaciju niti ima saznanja gdje se ona nalazi.

8. Odredbom članka 1. stavak 3. ZPPI-a propisano je da se odredbe navedenog Zakona ne primjenjuju na stranke u sudskim, upravnim i drugim na zakonu utemeljenim postupcima, kojima je dostupna informacija iz tih postupaka utvrđena propisom. Stoga je pravilno Povjerenik ocijenio da se u konkretnom slučaju ne primjenjuju odredbe ZPPI-a u skladu s odredbom članka 1. stavak 3. istog Zakona.

9. Odredbom članka 23. stavak 4. istog Zakona propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se ista nalazi. Pravilno konstatira tuženik u obrazloženju osporenog rješenja da u skladu s odredbama citiranog Zakona tijela javne vlasti koja u postupku po podnesenom zahtjevu utvrde da ne posjeduju traženu informaciju i da nemaju saznanja gdje bi se ona mogla nalaziti, nemaju obvezu poduzimati istraživanja kako bi došli do podataka kako pronaći onu informaciju koja korisnika zanima.

10. Stoga prema ocjeni ovog Suda osporenim rješenjem tuženika, uz obrazloženje kakvo je njime dano, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Ostali tužbeni prigovori nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove predmetne upravne stvari, pa ih Sud nije niti uzeo u obzir prilikom donošenja presude.

11. Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, riješiti kao u izreci.

U Zagrebu, 7. srpnja 2022.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić